

nisterbordet under Sagens Behandling i 1894, var Komiteen lige som de fleste af den Mening, at Ministeren ikke vilde tillade Anlægget af Banen uden som Statsbane, saaledes at den kunde vedligeholde Statsbanernes Trafik og Forbindelsen mellem de to Statsbaner, og med andre Ord, Ministeren vilde, at den skulde drives som Statsbane. Komiteen anmodede Amdsraadet om at yde sin Tilslutning, og Amdsraadet svarede, at det var bundet ved sin tidligere Udtalelse til at yde Tilskuddet, men det maatte have Sikkerhed for, Forpagtningsafgiften som man tænkte sig lig Viborg Aalestrup. Herpaa svarede Ministeren, at det kunde han ikke, han maatte i det hele reservere sig alt, indtil han saa at Pengene var tegnede, og at Komiteen vilde søge Koncession. Paa den Maade er Sagen trukken i Langdrag, idet Amdsraadet ikke har villet tage Stilling dertil, fordi Forpagtningspørgsmaalet ikke har kunnet bringes i Orden. Derfor har Egnen, hvor meget den end har villet ofre, maattet vente paa, at der skulde indtræffe et eller andet Moment, som kunde hjælpe til, at dens Ønske blev opfyldt. Ogsaa af den Grund forekommer det mig, at der har været særlig Anledning for mig til at forelægge Mindretallets Forslag. Jeg nærer slet ikke noget Haab om, at Forslaget skal blive vedtaget her i Dag — langtfra, men jeg tror at de allerfleste ville være enige om, at det er en Sag, der trænger til at drøftes, og som staar i den nøjeste Forbindelse med Anlægget af Viborg—Herning Banen. Jeg misunder for mit Vedkommende slet ikke Egnen mellem Viborg og Herning alle de Fordele, den kan opnaa, men jeg tror, at den kan hjælpes langt bedre og fornuftigere paa anden Maade, f. Eks. hvis Staten vilde støtte Hedeselskabets Bestræbelser for at faa anlagt de Mergelbaner, Hedeselskabet har projekteret, eller hvis Staten bragte større Ofre for Bepantningen af Hederne, nærer jeg ikke Tvivl om, at det vilde have langt større Betydning for Egnen, end at se et Lokomotiv med nogle tomme Vogne køre igennem den.

N. Andersen: Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich), og jeg kan derfor fatte mig kort, idet jeg kan indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger om nogle Punkter, hvor jeg enten har taget en Særstilling eller ikke taget den samme Stilling som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds. Jeg kan ligesom det sidst-

nævnte ærede Medlem og den sidste ærede Taler (Sloth) ikke gaa med til at anbefale Anlægget af Viborg—Herningbanen, saaledes som Sagen foreligger for Tiden. Dermed har jeg ikke sagt, at jeg ikke meget vel kan erkende, at Forholdene kunne stille sig saaledes, naar Sagen bliver nærmere oplyst, at jeg ogsaa kunde stemme for dette Anlæg. For Tiden kan jeg det ikke. Hvad jeg nærmest vilde sige et Par Ord om, er, som sagt, de faa Punkter, hvor jeg har indtaget en Særstilling, og jeg skal da først udtale mig i Tilslutning til det ærede Medlem for Viborg Amds 3die Valgkreds (Sloth) angaaende Ændringsforslag Nr. 2, som er stillet af 5 ærede Medlemmer foruden mig, altsaa af et Mindretal i Udvalget. Det gaar ud paa at give Banestrækningen mellem Give og Herning en Retning, som er forskellig fra den, Regeringen har foreslaaet i det Forslag, der har foreligget Udvalget. Naar jeg har været med til at foreslaa en Afvigelse fra den af Regeringen foreslaaede Linie, er det til Dels, fordi den er vidt forskellig fra den, der er foreslaaet af den jydsk Jærnbanekommission. Da vi i alt væsentligt bygge paa denne Kommissions Arbejde, forekommer det mig ret underligt, at man uden nærmere Motivering betydelig afviger fra den af Kommissionen foreslaaede Linie. Dertil kommer, at det er meget bekendt, at den af os foreslaaede Linie over Brande, Østen om Søby Sø, har været stærkt anbefalet af alle de stedlige Autoriteter. Der har været konstateret en langt stærkere Tilslutning i økonomisk Henseende til denne Linie, end til enhver Linie, der ligger vestligere, og det turde vel tjene som Bevis paa, at denne Bane har Berettigelse fremfor nogen anden, thi ogsaa naar man vil anlægge Banen som Statsbane, maa det være Opgaven, navnlig naar man gaar til Jærnbaneanlæg af saa tvivlsom økonomisk Beskaffenhed som den omhandlede, at drage Omsorg for, at den betjener den størst mulige Del af Egnen paa den bedst mulige Maade. Hvad der ogsaa taler for at gaa bort fra Regeringens Linie og over til den af Kommissionen foreslaaede, er det, at følger man Regeringens Forslag, — den Linie, der findes paa det Generalstabskort, der er forelagt — kommer Banen paa en forholdsvis lang Strækning, fra Herning og Syd paa, til at løbe parallel med den allerede anlagte Herning—Skern-Bane, med en kort Afstand fra Herning—Skern-Bane, og saa vidt man kan se af Kortet, findes der paa Terrainet mellem dem ikke andet end en af Hedeselskabets